Magazin sportiv

Cea mai tînără campioană mondială de șah...

NONA GAPRINDAȘVILI

La 15 ani, pioniera Nona Gaprindașvili era campioană a orașului Tbilisi, apoi pe întreaga Gruzie. Un an mai tîrziu, în 1957, după ce cîștigase o puternică semifinală a campionatului U.R.S.S. și ocupa locul trei în finală, ea devenea maestră a sportului. Ascensiunea ei pe scara valorilor șahului sovietic și a celui internațional n-a încetat de atunci să suscite uimire și admirație. A jucat și la București, în meciul R. P Romînă—R.S.S. Gruzină, cîștigînd cîteva partide în stilul ei deosebit de energic și spectaculos.

Și să subliniem acest amănunt deosebit: este cea mai tînără campioană mondială pe care o cunoaște istoria șahului: are 21 de ani!

(rd. v.)

„Sînt convinsă că Nona Gaprindașvili o va întrece în meci pe Elisabeta Bîkova"... *declarase acum aproape un an campioana noastră Alexandra Nicolau, la întoarcerea sa de la turneul candidatelor la titlul mondial. Convingerea aceasta era, de altfel, împărtășită de mulți. Tînăra maestră gruzină învinsese în întrecerea de la Vrnjacka Banja cu o siguranță și autoritate fără precedent în șahul feminin. Din 16 partide disputate, numai 6 remize, restul toate cîștigate... Și în autentic stil de campioană mondială!*

Victoria studentei în filologie din Tbilisi era așteptată și firească. Dar Nona a ținut totuși să producă surprize și în această ultimă etapă a drumului ei spre consacrarea definitivă. Într-adevăr, ea și-a întrecut adversara la un scor care depășește toate prevederile specialiștilor: 9—2! Și de partea cealaltă a tablei cu patrate albe și negre nu stătea altcineva decît Bikova!

Cariera șahistă a noii campioane mondiale iese și ea cu totul din comun.

Acum o jumătate de secol

București—Paris, călare

In vara anului 1912, căpitanul Ion Păun din serviciul Geografic al Armatei, pornea călare pe iapa Nonius, spre Paris, avînd ca unic însoțitor mînza de 2 ani a iepei, care purta în spinare micul bagaj al călătorului.

Itinerariul fusese studiat din vreme cu multă grijă. Călărețul dispunea de mijloace puține și trebuia ca la sfîrșitul fiecărei etape să ajungă într-o localitate unde există un han modest, care să aibă ncapărat și grajd. Grija pentru cal prima, seara la sosire, primul lucru pe care-l făcea călărețul era să-și bușumeze singur iapa și s-o hrănească. Cum scopul acestui... raid hipic nu era de a realiza un record de timp, drumul a fost ales astfel încît să treacă prin ținuturi cît mai frumoase din Transilvania, Ungaria, Tirol, Elveția, Jura franceză. După 60 de zile de drum căpitanul Ion Păun, împreună cu iapa și mînza cu care pornise, soseau la Paris în cele mai bune condițiuni.

20 de ani mai tîrziu, o călăreață franceză, Rahel Dorange, întorcea această vizită, venind călare de la Paris la București. Pensionar, trecut de mult de 60 de ani. Ion Păun i-a ieșit înainte, tot călare, la Belgrad, însoțind-o apoi pînă la București.

Cu ani în urmă...

Chinezul-F. C. Bilbao 3-0

Referindu-se la meciul dintre reprezentativele de fotbal ale R.P. Romîne și Spaniei ce se va desfășura peste cîteva zile la Madrid, mulți pasionați ai fotbalului — mai ales cei tineri — și-au pus întrebarea dacă, de-a lungul anilor, a mai avut loc o întîlnire Romînia—Spania, la fotbal.

Iată și răspunsul: echipele reprezentative nu s-au mai întîlnit niciodată. Fotbaliștii romîni s-au mai întrecut însă cu cei spanioli în cadrul unui meci intercluburi. Aceasta s-a întîmplat la 12 septembrie 1926, la Timișoara, unde am avut prilejul să asist la meciul dintre echipa locală Chinezul, campioană a țării, și puternica echipă spaniolă F. C. Bilbao, nu mai puțin renumită în vremea aceea decît este Real Madrid astăzi.

Echipa noastră, în care au jucat, printre alții, Zombori, Wetzer I, Zemler, Matek și Emeric Vogl (actualul antrenor emerit) a cîștigat cu 3—0, după un meci în care a practicat un joc de clasă.

Au trecut 36 de ani de atunci. Cei mai mulți au uitat această performanță. Nu ne rămîne decît să realizăm una...nouă!

AL. GROS-coresp.

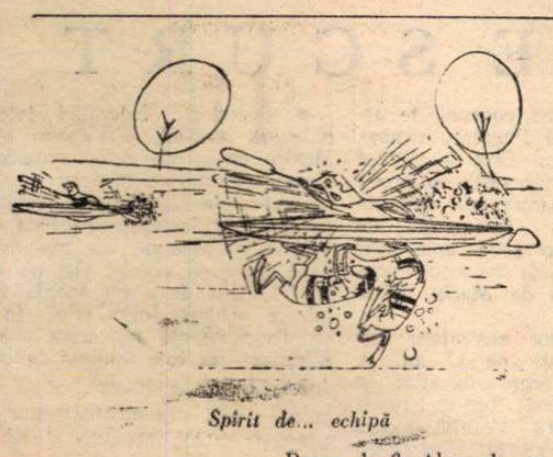

Spirit de... echipă

Desen de S. Alexandrescu

Variețăți VARIETĂȚI Variețăți

O CARTE A LUI VLADIMIR KUȚ

A apărut cartea dublului campion olimpic — Vladimir Kuț — intitulată *„De la începător pînă la maestru al sportului"*. De-a lungul celor 120 de pagini ale cărții, Kuț tratează nu numai problemele tehnice legate de probele de alergări de fond și semifond, ci descrie și primele sale încercări în atletism. El vorbește despre primul său antrenor, despre prima sa victorie și — bineînțeles — povestește marele episod al vieții sale, Olimpiada de la Melbourne, unde a cucerit două medalii de aur, fiind figura nr. 1 a acestei ediții a Jocurilor Olimpice.

În capitolul „Tehnica alergării", el atrage atenția tinerilor alergători că nu e bine să imite pur și simplu tehnica altora, nici chiar a celor mai vestiți atleți. *„Propria ta muncă și încrederea în forțele tale* — spune Kuț — *te vor duce la victorie"*.

WILHELM TELL NR. 2

Duminică de duminică antrenorul de origină elvețiană Vaegi, al echipei italiene de fotbal Vassia, era nemulțumit de precizia șuturilor atacanților săi.

— „Nu reușiți să nimeriți măcar o poartă în lățime de 7 m — a spus el cu amărăciune jucătorilor. Trebuie să vă antrenați în așa fel încît să doborîți chiar și un măr așezat pe capul unui copil".

— „Demonstrați-ne cum vine asta" — au răspuns jucătorii.

Vaegi a trecut imediat la experimentare. El și-a chemat băiatul în vîrstă de 12 ani și a așezat pe capul lui un măr, pe care l-a doborît chiar din primul șut expediat de la 10 m. Experiența repetată încă de două ori a avut același rezultat.

De atunci jucătorii echipei Vassia au devenit extrem de sîrguincioși la antrenamente, exersînd mai ales șuturi de felul acelora demonstrate de antrenorul lor. Rezultatele nu s-au lăsat mult timp așteptate. Precizia paselor și a șuturilor la poartă a crescut, iar în palmaresul echipei au început să figureze numeroase victorii și goluri înscrise. În ce-l privește pe antrenorul Vaegi, șutul lui i-a adus un nume nou în întreg orașul Vassia — Wilhelm Tell!

Hai la meci!

— Unde-alergi așa, nepoate?
(m-adresai către Istrate)
Vezi să nu te poticnești!...
— Mă grăbesc să mai apuc
meciul de la București...
Să nu-l pierd, că e bucluc!
— Cînd e meciul? (mai zisei)
— La acum, la ora 3.
— Cum să-l mai apuci, nepoate?
că e două jumătate!...
Ce, comuna Belșugești
este lîngă București,
cum treci strada, peste drum,
după colț, lîngă Sevasta?...
Mie-mi pare nu știu cum
toată chestiunea asta!...
— Va să zică, nu mă crezi?
Hai cu mine și-ai să vezi!...
Tocmai eram singur cuc...
Să mă duc, să nu mă duc?
Și-auzindu-l pe băiat
tot strigîndu-mi: „Hai!" și „Hai!"
nu știu cum s-a întîmplat,
că-n sfîrșit, mă-nduplecai...
Și-acum, ține-te de el,
căci flăcăul alerga,
pe cînd eu (la vîrsta mea)
alergam... mai ușurel!
— Mai întîi, dăm pe la mine,
să las vorbă unde sînt...
— Mă băiete, nu ți-e bine?
Scăpăm meciul!... N-ai cuvînt?...
E o chestie serioasă!...
Și-am intrat cu el în casă.
Cînd... se auzi un glas:
„N-a trecut nici un minut,
de cînd jocul a-nceput..."
Mai făcui încă un pas:
„În acest moment, a tras
nu știu care jucător,
într-o formă exemplară...
Colosal!... Uluitor!..,
Însă, cînd să între-n plasă,
mingea sare... peste bară!"
În sfîrșit, mă dumiresc:
meciul era, chiar... în casă
și se disputa... pe masă...
Iar cum n-aveam nici un zor,
am rămas să urmăresc
meciul — la... televizor...

MIRCEA CODRESCU

Cu pantofi sau desculț?

După campionatele europene de atletism din acest an, un tehnician a făcut o serie de calcule din care a reieșit că la probele de alergări pe distanțele mai mari de 1500 m este avantajat atletul care aleargă fără pantofi. Doi atleți de fond, care au alergat desculți, au atras atenția în ultimii doi ani: campionul olimpic de maraton, din 1960, Bikila Abebe (Etiopia) și englezul Tulloh, campion european la Belgrad în proba de 5000 m. Specialiștii în atletism pun întrebarea dacă nu cumva viitorul aparține alergătorilor desculți...?

In 4 rînduri

In cinci etape juniorii de la Moldova Iași au înscris numai un gol.

Cînd adversarii îi văzură
Cu toată-naintarea „moartă",
Îi ajutară-ntr-o măsură,
Marcînd un gol în... propriie poartă!

La Lupeni, jucătorii Crișanei au trecut în prima repriză numai în trei rînduri de centrul terenului.

Se mirară cetățenii
Ce priveau atenți la joc
Că la gazde, orădenii
N-aveau... trecere de loc.

In partida de la Arad; cu U.T.A., jucătorul Vornicu de la C.S.M.S. a fost eliminat de pe teren pentru că a aruncat repetat mingea afară.

Ieșenii susțineau de zor
Că Vornicu, de un răstimp,
E ne-ntrecut ca trăgător
Și n-au greșit: trage... de timp.

V. D. POPA

In ultimele meciuri jucătorii echipei Viitorul au dat dovadă de indisciplină.

Jocul vostru a plăcut,
Dar vă strigă toți in cor:
„Cum se poate VIITOR
Cu-atitudini din... TRECUT?"

N. MUSTAȚĂ

La uzinele „Timpuri Noi" este neglijat atletismul.

Indiferența voastră clară
Reclamă-un sfat în consecință:
O fi atletică „ușoară"
Dar n-o tratați cu... ușurință!

G. NAVARA

Se construiește o alee și oamenii au adus din timp dalele necesare? Așa s-ar părea la prima vedere. În realitate însă, este exact invers: a existat o alee — pe coronamentul stadionului Tractorul din Brașov —, din care dalele au fost smulse una cîte una și folosite ca... scaune.

Nu era nevoie de această „demonstrație", făcută de unii spectatori lipsiți de respect față de avutul obștesc, pentru a ne convinge cît de ușor se poate distruge o alee pentru care s-a cheltuit muncă și bani. Am vrea, însă, să fim puși cît de curînd în situația de a publica o nouă fotografie, de data aceasta cu toate dalele la locul lor...

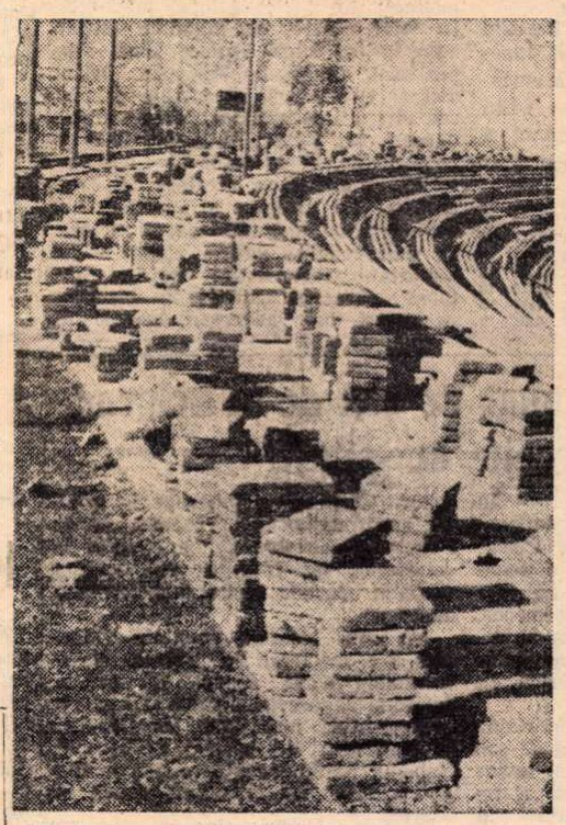

„ȘUTURI"...

U.T.A. a pierdut din nou pe teren propriu

Mi-am zis, la aflarea știrii:
E normal, căci fiind „acasă",
U.T.A. e politicoasă
Și nu-și... bate musafirii!

★

Minerul a învins Crișana cu 4—0

De patru ori au introdus
Balonul între buturi,
Și-atunci un suporter a spus,
„Minerii-s faini în... șuturi"

NICOLAE IONESCU
București

AL IX-LEA CAMPIONAT MONDIAL DE PESCUIT STAȚIONAR

In localitatea Peschiera del Garda din provincia Verona — Italia, pe rîul Mincio, a avut loc cel de-al IX-lea campionat mondial de pescuit staționar, organizat de Confederația Internațională de Pescuit Sportiv (C.I.P.S.).

In cadrul acestui campionat s-au întrecut 70 de pescari sportivi, reprezentînd 14 organizații de pescuit din tot atîtea țări.

Asociația Generală a Vînătorilor și Pescarilor Sportivi din țara noastră a fost prezentă pentru prima oară la o asemenea competiție, cu o echipă formată din următorii 5 concurenți: Vasile Constantinescu, Petre Diaconu, Ștefan Ștefan, Constantin Dumitrescu și Florea Petrache.

Întrecerea dintre cei mai buni undițași din lume s-a încheiat cu următorul clasament pe echipe: 1. Italia, 2. Franța, 3. Belgia, 4. Luxemburg, 5. R.P. Romînă, 6. Anglia, 7. Elveția, 8. Austria, 9 R.F. Germană, 10. San Marino, 11. R.P.F. Iugoslavia, 12. Olanda, 13. R.P. Polonă, 14. Spania.

POSTA MAGAZIN • posta magazin • POSTA MAGAZIN

MARCEL PLETCA, TIRGOVIȘTE. — **Joe Louis a deținut titlul de campion al lumii la toate categoriile, timp de 12 ani: din 1937 pînă la 1949. El a purtat atît porecla de „bombardierul din Detroit (pentru forța loviturilor sale) cît și pe aceea de „mitraliera din Detroit") pentru viteza loviturilor sale în serie.**

ION TECLU, BRAILA și RADU COSTACHE, CHITILA. — Vă dăm un răspuns exact și complet la întrebările dv. în urma consultării arbitrilor N. Chelemen și Alexandru Pîrvu: aruncarea de la tușă este asimilată cu o lovitură liberă indirectă. Cînd un jucător al echipei în atac, executînd o aruncare de la tușă trimite mingea în poarta adversă fără ca ea să fi fost atinsă de cineva, este aut de poartă. Dacă mingea a fost atinsă însă de portar sau de orice alt jucător din atac sau din apărare și intră în plasă, este gol. În cealaltă situație, cînd un jucător executînd o aruncare de la tușă trimite mingea în propria sa poartă, fără ca ea să fi fost atinsă de cineva, este corner. La fel ca și în primul caz însă, dacă mingea a fost atinsă de portar sau de alt jucător și a intrat în poartă, este gol.

ION ECHIM, BISTRIȚA. — 1) Regretăm, dar nu v-am putut urma sfatul de a nu zîmbi la întrebarea pe care ne-ați pus-o: „care dintre ziariștii sportivi joacă cei mai bine fotbal?". N-aș putea să vă răspund. De un lucru vă asigur: și ei ratează cînd se află singuri în fața porții! Avantajul e că nu trebuie să dea socoteală pentru aceasta... cronicarilor!. — 2) Să publicăm în pagina de „Magazin" portretul unui sportiv valoros, sub titlul „Sportivul săptămînii"? De ce nu? Sîntem dispuși să facem din aceasta și o rubrică zilnică. Numai să ne ofere sportivii ocazia!

S. ȘTEFAN, MARGHITA. — Pavlovici, centrul înaintaș al echipei Viitorul, este originar din București. Un timp a jucat la Jiul. Nu există nici o legătură de rudenie între ei și fostul portar al Ripensiei.

PETRE PISLEA. — Valeriu Bularca „face" foarte greu categoria de 70 de kilograme, în care a obținut cele mai bune performanțe. Din această cauză n-a luat parte la finalele de la Timișoara. În momentul de față, ei își face probabil socotelile: ce este mai greu, să rămînă la 70 de kilograme sau să... dea ochii cu Țăranu și Moca, în cadrul categoriei 78 de kilograme? Dilema e mare!

D. I. SIRBU, TG. JIU. — 1) In meciul cu Norvegia disputat la 12 iunie 1955, la Oslo (scor: 1—0 pentru noi), golul echipei noastre a fost înscris de Ozon în min. 14. — 2) Fostul internațional Tudor Paraschiva este antrenorul echipei locale Panduri, din campionatul regional? Știam acest lucru. Ceea ce nu știm — și este mai important — este cum se comportă. Să sperăm că a învățat din greșelile făcute și că va fi de folos echipei dv. Și ca să fim... chit cu informațiile, iată, vă spun de cîte ori a jucat în echipa națională: de 6 ori. Ultima oară în 1954, la Budapesta, în meciul în care am fost întrecuți de fotbaliștii unguri cu 5—1.

OTTO BIRICZ, BEIUȘ. — 1) La executarea unei lovituri de la 11 metri, jucătorul respectiv nu are dreptul să reia mingea revenită din bară, fiindcă asta înseamnă că el joacă a doua oară mingea, fără a fi fost între timp atinsă de alt jucător. Dar un coechipier are acest drept: Și poate înscrie. Dacă mingea n-a revenit din bară, ci a fost respinsă de portar, jucătorul care a executat lovitura de la 11 metri o poate relua în poartă și... e gol! 2) Gheorghe Ola, antrenorul echipei Viitorul, este fost jucător de fotbal. A activat la R.A.T.A. Tg. Mureș, în categoria B.

FELICIA RACOVIȚA, CRAIOVA. — Să vă spunem dacă jucătorul Ion A. Rădulescu (?) a luat parte la Balcaniada de fotbal din 1933, de la București? Pe teren n-a fost. In tribună, poate!

ION POSTAȘU